

'De Blauwe is mooi en economisch'

Ze hebben een eigen mening over hoe de Blauwe Texelaar eruit moet zien en gaan juist daarom niet voor de meeste keuringspunten. “We willen mooie en economische schapen”, stellen Henk van de Pol en zijn schoonvader Wim Geessink uit het Gelderse Voorthuizen.

TEKST: MARJOLEIN VAN WOERKOM, FOTO'S: HENK RISWICK

Vanaf het nieuwbouwhuis in Voorthuizen is het tien minuten rijden naar het weilte, waar een deel van het koppel staat. De auto is het erf nog niet opgedraaid of de schapen komen al aandraven, witte en Blauwe Texelaars door elkaar heen. Henk van de Pol wijst naar een Blauwe Texelaar. “Kijk, die heeft echt een mooie koptekening. Zo moet de halstervorm zijn. Ik vind dat de kop-tekening te weinig meetelt bij keuringen. Het zijn geen witte Texelaars met een blauw vachtje.” Zijn schoonvader Wim Geessink is het daarmee eens, maar voor hem tellen andere eigenschappen als bespiering en type toch meer. Vruchtbaarheid staat bij hem voorop. Wim: “Daar selecteer ik op. Al twintig jaar heb ik geen keizersnedes meer gehad, ook niet bij de witte Texelaars.” In dit koppel zie je dan ook geen dieren met een gespannen rug. “We fokken schapen met lengte. Dat dat tot puntenverlies leidt bij keuringen is niet erg. Makkelijk aflammeren en een hoge lammerproductie vinden we belangrijker dan een luxer uitziend schaap”, stelt Henk.

GEZAMENLIJK DOEL

Wim heeft al veertig jaar witte Texelaars voor de hobby. In de jaren tachtig voegde Henk zich bij de familie, waarna de hobby werd uitgebreid met de blauwe schapen. “De typische Blauwe Texelaarkleur is voor de fokker een uitdaging”, zegt Wim. Hoewel beiden de raseigenschappen in een andere volgorde van belang zetten, hebben ze wel een gezamenlijk doel. “We willen mooie en economische schapen”, stelt Henk. De lammerenproductie is daarbij natuurlijk belangrijk. Dit jaar hadden ze van

tien witte ooiën 22 levende lammeren en van tien blauwe ooiën 21 levende lammeren. Dat ligt ruim boven het landelijke gemiddelde van 1,6 bij de witte Texelaars. “Ik koop altijd een ramlam dat van een twee- of drieling komt”, zegt Wim, “en ik kijk naar wat de moeder heeft gedaan.” Deze zomer

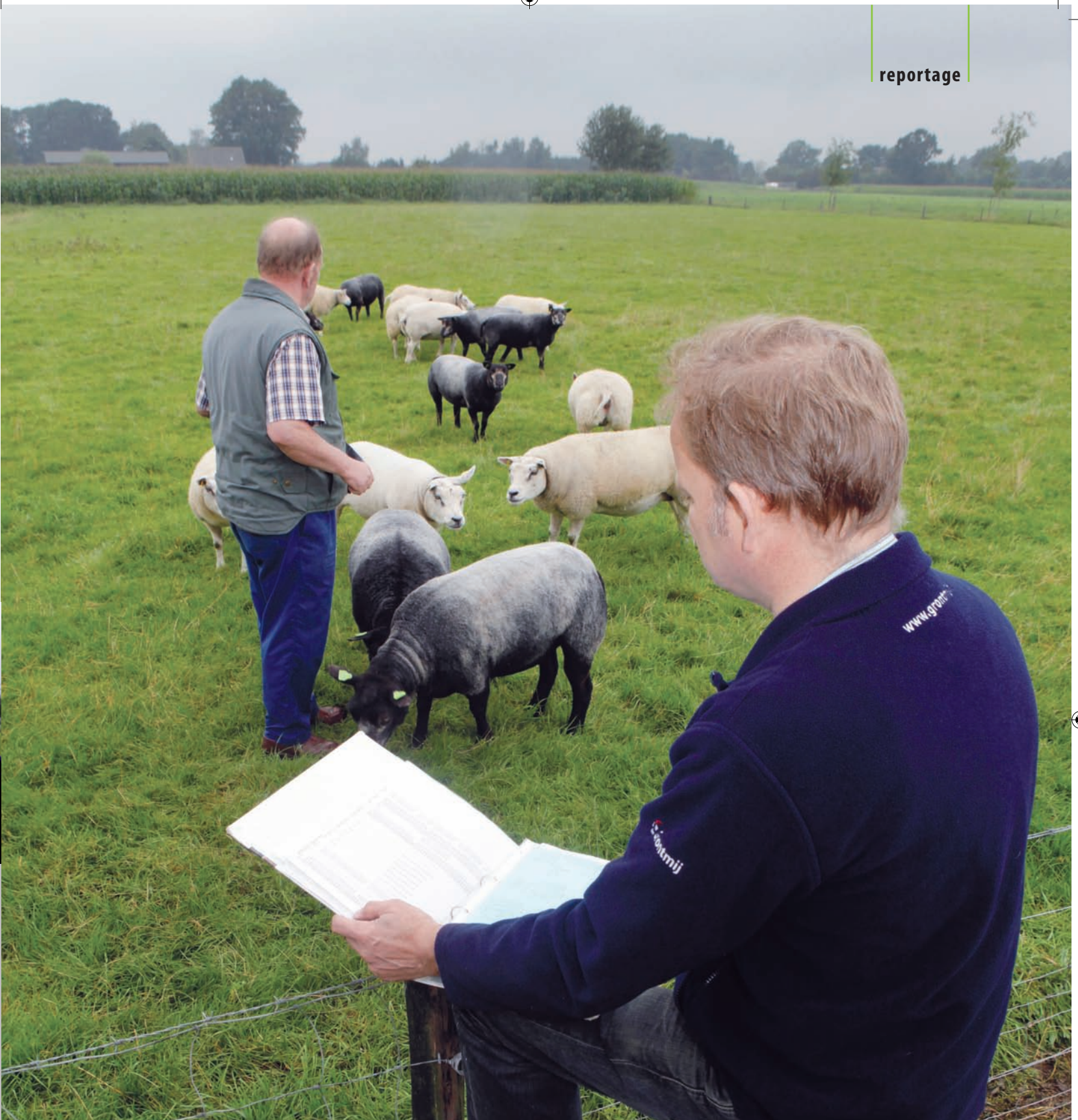

WIM GEESSINK EN HENK VAN DE POL

PLAATS: VOORTHUIZEN (GLD.)

BEROEP: WIM GAF LES AAN DE PRAKTIJSCHOOL IN BARNEVELD, HIJ IS NU MET PENSIOEN. HENK IS IT'ER.

SCHAPEN: TIEN WITTE EN TIEN BLAUWE TEXELAAROOIEN

Henk van de Pol: "Ik kijk altijd eerst naar de cijfers. Mijn schoonvader daarentegen loopt eerst tussen de schapen door."

heeft hij een blauw ramlam gekocht van een moeder die in zeven keer zestien lammeren heeft gehad. "Ik zeg altijd, nul lammeren levert niets op, met één lam heb je je kosten eruit en pas bij twee lammeren is er winst. Het uurloon niet meegerekend dan."

SCHEREN IN DE WINTER

De schapen krijgen hooi en kuilgras. In de zoogperiode krijgen ze brokken bij en een mix van mais, pulp en bierbostel. "Ze hebben voldoende melk en zijn goede moeders", stelt Wim. "Als een ooi haar lam verstoot, gaat ze meteen weg."

>>

reportage

‘De typische Blauwe Texelaarkleur is een uitdaging’

Wim voert de schapen elke dag een handje brok. Op deze manier zijn de dieren erg mak. Als ze verplaatst moeten worden, lopen ze zo de kar in.

Henk vindt de koptekening belangrijk. Dit schaap heeft voor hem de ideale ‘halstervorm’.

Henk en Wim meten de schapen. Hun streven is een hoogtemaat van 65 cm bij de ooiën.

In de winter staan de Texelaars in de schuur. “Op die manier krijgt het land rust en hebben we beter gras in het voorjaar. Ik scheer de schapen ook al in de winter. Met vacht gaan ze zweten in de stal. Dat kost mij stro. En bij vroeg geschoren ooiën zie je een uierontsteking veel eerder en die kun je dus eerder behandelen”, zegt Wim.

Van maden hebben ze nauwelijks last, stelt hij. “Eens in de twee weken, als ze staan te eten bij de voerbak in het land, ga ik langs met een bloemenspuit met Neocidol en water. Dat werkt uitstekend.”

ADMINISTRATIE VERSUS VERZORGING

De rollen zijn onderling verdeeld. De gepensioneerde Wim doet de verzorging. Twee keer per dag

gaat hij naar de schapen. Een tijdrovende klus, want de schapen staan op twee verschillende locaties. IT’er Henk doet de administratie. “In de jaren tachtig maakte ik al schapencatalogussen op de computer”, vertelt hij. “Ik organiseer keuringen en doe de administratie voor andere hobbyhouders. Ik gebruik een Belgisch managementpakket waarbij de witte en blauwe in één pakket zitten.”

In de stal hangt een Excellijst met daarop ingevuld hoeveel lammeren een ooi heeft gehad, hoe moeilijk of makkelijk het aflammeren ging, enzovoort. Wim geeft ze een cijfer. “Hij is vroeger leraar geweest”, lacht Henk. Wim voegt toe: “Als ik ’s ochtends tijdens de lammerperiode in de schuur kom en er staan twee lammetjes bij de ooi, dan krijgen ze sowieso een 10.” <<